

# Så ödsligt molnen på fästet gå

Vispolska från Orsa

Så ödsligt mol - nen på fäs-tet gå och månen mellan dem  
ly - ser De gamla sa - gor jag tän-ker på som  
gäs - ter nattmörkret hy - ser Mång' vålnad tyc-ker jag  
stil-la svä-va, där skogens tär - nor sin bruddräkt vä-va på  
mossig bädd

1. Så ödsligt molnen på fästet gå  
och månen mellan dem lyser  
De gamla sagor jag tänker på  
som gäster nattmörkret hyser  
Mång' vålnad tycker jag stilla sväva,  
där skogens tärnor sin bruddräkt väva  
på mossig bädd

2. Kanske en vän i det sköna land  
från molnet nu till mig blickar  
Och fästad än av de ljuva band,  
som fordom vänligt mig nickar:  
Nog vore roligt som ängel fara,  
så fri och glad i de rymder klara  
och se hit ner

*Utskrivet av Stefan Lindén*